

CHTĚŠL BYCH SE ROZVÁŠT, ALE...

Červen 2013

Milá paní Danielo, na Vaše stránky jsem narazil náhodou, když jsem brouzдал po netu a hledal pro sebe tu nejlepší odpověď. Víím, že za mně nemá internet nic vyřeknout, ale stojím před nelehkou volbou a hledám názory a inspiraci u druhých, kteří si naim podobným taky prošli. Jsem ženatý 22 let a máme dvě děti, jeden syn 18 let a ten druhý 8. Naše manželství je už léta prázdné a nefunkční, v podstatě spolu jen bydlíme a já dávám peníze.

Pokud se jedná o jakékoliv intimno, tak sex neprovádíme už cca 7 let. Před narozením druhého syna to bylo špatné, ale myslel jsem si, že nás druhé dítě s manželkou spojí, ale je to spíše naopak. Vlastně jsem "dostal" to, co jsem si přál, druhé dítě, ale manželku jsem tím stejně ztratit nezískal. Jí současný stav zcela vyhovuje, ať už svém a asi by (na rozdíl ode mne) nic měnit nechtěla.

A nyní k současnosti a k mému problému. Mám přítelkyni 4 roky. Naše vztah vznikl víceméně náhodou. V manželství jsem sice se ženou nedokázal najít společnou činnost, žádné společné zájmy, ani jsme spíše vedle sebe, ale nevyhledával jsem nic záměrně. A tak, když k tomu došlo, tak jsem se ani nebránil. Moje přítelkyně je rozvedená a má svoje děti, o které se dobře stará. Ona má svou situaci už dávno vyřešenou. A je třeba musím napsat, že je velmi pozitivní, a rozhodně mě k ničemu netlačí. Předtím občas spolu mluvíme o tom, co bude. Chci to říct, chci bych od ženy odejít a tento svůj druhý vztah zoficiálnit. Mám ale strach o mladšího syna, abych ho mohl vidat, a taky co bude s naším majetkem. Mám strach, že mi bude dělat peklo a děti obrátí proti mně.

Na druhou stranu je mi něco po čtyřicetce a nedokážu si představit, že bych se měl k ženě vrátit a zase žít neparternský vztah. Jsem jí zcela lhostejný, a ona mně už také. Ale myslím, že mám ještě nárok na normální život.

Poradíte mi? MICHAL